

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apologia Libri De Reditibvs Ecclesiasticis

Azpilcueta, Martín de

Antverpiæ, 1574

Index Præcipvarvm Materiarvm, Qvæ In Præsenti Opere Continentvr:

urn:nbn:de:hbz:466:1-40048

INDEX PRÆCIPVARVM MATE-
RIARVM, QVÆ IN PRÆSENTI OPERE
CONTINENTVR: IN QVO Q. QVÆSTIONEM, M. MONI-
TUM, N. NUMERUM, P. PAGINAM SIGNIFICAT.

A.
Abstinentia continen-
tia nutrix. q. 1. m. 30.
n. 5. p. 34.
Academia Caturensis à Io.
22. creta. q. 1. m. 50. n. 3. p. 68.
Actione subsidiaria qui tenetur ad tantam
restitutionem tenetur ad quantam, qui
principaliter. q. 2. m. 5. n. 2. p. 129.
Actio vel officium iudicis datur, quoties a-
equitas id suadet. q. 2. m. 6. n. 1. p. 129.
& 130.
Actus ynus et idem vario respectu ad varias
virtutes & varias leges pertinere potest,
n. 21. p. 217.
Alfonsus Castrensis laudatus. q. 2. m. 5.
. 1. p. 129.
Alfonsus Delgadus doctor laudatus. n. 4.
p. 190.
Aliena querens sua perdit, vt totum, qui
querit totum. q. 1. m. 38. n. 6. p. 44.
Alienum capere, & retinere parum diffe-
runt. q. 1. m. 39. n. 4. p. 51.
Alternatiuum proferens, cuius altera pars
est vera, non est carpendus. q. 1. m. 3.
n. 1. p. 4.
Apostolos non habuisse dominium in specia-
li, esse contrarium Extrahag. Cum in-
ter, incaute dixit Aduersarius. q. 1. m.
8. n. 1. p. 8.
Apostoli si voverunt omnia necessaria ad
perfectum statum, voverunt & pau-
pertatem contra Aduersarium. q. 1. m.
9. n. 1. ibidem.
Argumentum à contrario sensu inualidum
ad probandum id, cuius contrarium iu-
re exprimitur. q. 1. m. 44. n. 2. p. 62.
Argumentum à simili soluitur per disimile

datum in proposito in quo sit. q. 2. m. 13.
n. 3. p. 140.
Avarè quareni frequenter licet, quod non
licet nolenti, sic querere. q. 1. m. 33. n. 1.
p. 37. & 38.
Avaritia, que non est speciali virtuti iusti-
tia contraria, nec acquisitionem impe-
dit, nec ad restitutionem obligat. q. 1.
m. 33. n. 1. p. 38.
Avarius deterior est prodigo. q. 1. m. 75.
n. 6. p. 96.
Avaritia non est, partem aliquam congrua
reditum necessitatibus verisimiliter fu-
turis obseruare. q. 1. m. 76. n. 5. p. 98.
Neque vel rimos paulatim congerere
magis & piis operibus: & quid tunc
fieri debeat. ibidem n. 6. Nemus in-
opina nobis intercedat. n. 7. p. 99.
Auctor cur iustè commotus cōdonet, & cur
ei seniū male improporatur. n. 1. p. 187.
Auctor huīs epist. an fuerit Hieronymus.
q. 1. m. 1. n. 1. p. 1. & 2.
Auctor Salvanticensem cathedralm cano-
num primariam regebat, cū nondum
N. eos audire capisset. q. 1. m. 5. n. 1.
p. 5.
Auctor prolixitatis nomine male notatus.
n. 5. p. 198.
Auctor putat non fuisse animum N. mi-
nuendi nomen eius. q. 1. m. 5. n. 2. p. 5.
Auctoritatem externi bonis augeri. q. 1.
m. 6. n. 1. p. 5.
Auctori consultum ne nudus externis cum
ornato eisdem in arenam ascendas: &
quibus se ornare posset. m. 6. n. 2. p. 6.
Auctorem audiuit totū in unum annum ca-
nones Emanuel à Costa insignis doctor,
quē insigniter laudat aduersarius, cū
gymnasta

- Monet in ei*
- gymnista magno salario ius ciuile interpretaretur. q. 1. m. 6. n. 4. p. 6.
- Auctor protestatur seruaturum se semper merito Aduersarium. q. 1. m. 6. n. 5. ibidem.
- Auctoritas summorum Pontificum necessario obseruanda. q. 1. m. 2. n. 3. p. 22.
- Auctor commetarium de spoliis clericorum vna cum hac Apologia componit in C. Non licet Papae. 12. q. 2. q. 1. m. 50. n. 4. p. 68.
- B.
- B**eneficiarios non esse usuarios nec usufructuarios, sed maiore facultate quam illi, & minore quam hi. q. 1. m. 24. n. 13. p. 25.
- Beneficiarius potest se honeste alere de redditibus sui beneficij, etiam si habet patrimonium seruando illud, & eius redditus quibus voluerit. q. 1. m. 30. n. 1. p. 33.
- Beneficiarij Ecclesiastici lege naturali tententur operibus piis erogare superflua. q. 1. m. 75. n. 1. p. 95.
- Beneficiarij minimè retineant auare, quae eis supersunt. q. 1. m. 75. n. 4. ibid.
- Beneficiarij qua parè viuendo de suo honesto victu detrahunt, faciunt sua. q. 1. m. 77. n. 1. p. 99.
- Beneficiarij satisfaciunt erogando ea quae sibi supersunt quibuscumque pauperibus, aut piis operibus, quæ delegerint. q. 1. m. 77. n. 2. & seq. p. 99. & 100.
- Beneficiarij de prouentibus ecclesiasticis insumer possunt pro libito tantum quantum in ecclesiam suam ac pauperes de patrimonialibus impenderint. q. 1. m. 77. n. 7. p. 101.
- Beneficiarij nequeunt insunere ob solam liberalitatem nec humanam amicitiam. q. 1. m. 78. n. 1. ibidem. Possunt tamen in colligendos honeste hospites, qui eorum Ecclesia, vel beneficio prodeesse volunt. n. 102.
- Beneficiarius secularis potest cuilibet largi-
- ri id quod meretur ob maiora obsequia quam suum beneficium requirit. q. 1. m. 78. n. 3. p. 102. & 103.
- Beneficiarius non amittet suos fructus eo solo quod male viuit, contra Adrianum: nec etiam non celebrando, horas amitterebat, usque ad Concilium Lateranens. q. 1. m. 79. n. 1. p. 104.
- Beneficiarij minores, mediocres, & Episcopi quod ad hoc aequales. q. 1. m. 79. n. 2. ibidem.
- Beneficiarius pro voluntate sua disponit de rebus que sit sui ordinis ratione, puta, per confessiones &c. q. 1. m. 79. n. 4. p. 105.
- Beneficiarius successor cum praecessore, ut diuidit fructus remissiù, n. 28. p. 219.
- Beneficiarius licet non teneatur reficere ecclesiam priusquam sumat necessarium ad se alendum secundum qualitatem beneficij, secus tamen de necessario sibi secundum aliam qualitatem extrinsecum, n. 19. p. 220.
- Beneficiariorum peccare mortaliter disponendo vanè vel profane, iam nunc N. fateatur; & sic non absoluuntur volens id facere, vel non renocans factum si potest; contrarium tamen eum dixisse in priori libello monstratur 22. & amplius locis. n. 2. pag. 187.
- Beneficiariorum teneri restituere male imensa confirmatur num. 4. pag. 190.
- Beneficiarius regularis similis in hoc seculari, n. 12. p. 204.
- Beneficiarius de suo beneficio viuere potest, & alias sua bona seruare cunctaque voluerit. q. 1. m. 80. n. 2. p. 106. & 107.
- Beneficiarius tam egrotans, quam bene valens, donandi facultatem habet, & si testari non potest. q. 1. m. 81. n. 1. p. 109. & lepidaratio, quare beneficiarij testari

I N D E X.

- testari prohibentur, & non donare. q. 1.
m. 81. n. 2. ibidem.
- Beneficiarius religiosus qui agretat, an do-
nare possit pauperibus, & prius operibus.
q. 1. m. 81. n. 3. p. 110. & 111.
- Beneficiarius remuneret famulos. q. 1. m.
82. n. 6. p. 113. & 114. & quantum,
n. eodem.
- Beneficiarius non solum potest expendere
id quod est ei opus, quatenus est benefi-
ciarius, sed etiam quatenus est nobilis,
aut graduatus. q. 1. m. 82. n. 7. p. 114.
- Beneficiarius prius potest sibi prouidere quā
Ecclesie, quod ad unum finem, & non
quod ad alium. q. 1. m. 82. n. 8. p. 114.
& 115.
- Beneficiario ab aliquo qui recipit, an pec-
cat. q. 1. m. 83. n. 4. p. 121.
- Beneficiarius impendendo vanē, vel profa-
nē beneficij redditus, non solum peccat
mortaliiter; sed etiam tenetur ad restitu-
tionem. q. 2. m. 7. n. 1. p. 131. quod
etiam tenuit Thom. n. 2. ibid.
- Beneficiarius, secundum omnes, tenetur
magis quam laicus ad elemosynas; er-
go alia lege quam laicus. q. 2. m. 7. n. 8.
p. 134.
- Beneficiarius qua lege mortaliter peccat
abutendo suis redditibus, eadem tenetur
restituere. q. 2. m. 7. n. 6. p. 133.
& 134.
- Beneficiarius qua lege ante diuisionem te-
nebatur restituere profanē impensa, ea-
dem & post eam tenebitur, quia diui-
sio quo ad hoc nihil nouauit. q. 2. m. 7.
n. 10. p. 135.
- Beneficiarij prodigias etiam de parte sibi
à communis separata sacrilegium dicitur
à S. Bernardo. q. 2. m. 7. n. 13. p. 136.
- Beneficiarij non sunt suorum reddituum do-
mini absoluti, quoniam habent onus dan-
di superflua pauperibus. q. 2. m. 8. n. 1.
ibidem.
- Beneficiarij redditus, non aquari stipendiis
præsidum probat Concil. Trident. q. 2.
m. 9. n. 1. p. 136. & 137.
- Beneficiarij propter diuisionem bonorum
olim vel recens factam non eximuntur
ab onere superflua pauperibus erogandi.
q. 2. m. 11. n. 1. p. 138.
- Beneficiario non est tam lata facultas uti-
di redditibus sui beneficij, quanta marito
reditibus dotis. q. 2. m. 12. n. 1. p. 138.
& 139.
- Beneficiario non est tantum iuri in rebus
beneficij, quantum marito in rebus uxori-
us: nec sustinet onera tam grauiā quam
maritus. q. 2. m. 13. n. 3. p. 140.
- Beneficiarius facit suos fructus à solo sepa-
rato etiam nondum reconditos. q. 2. m.
14. n. 1. p. 141.
- Beneficiarius quantum pro se sustentando
egeat arbitriatum est. q. 2. m. 18. n. 1.
p. 143.
- Beneficiarij magis obligantur ad largiendas
elemosynas quam laici. q. 2. m. 19.
n. 1. p. 144.
- Beneficiarius non solvit ab obligatione
restituendi male impensa propter im-
potentiam, & potest illo & illo modo re-
stituere, etiam si sit monachus. q. 2. m.
20. n. 1. p. 145.
- Beneficiario ab aliquo accipiens aliquid de
reditibus eius, an & quando peccet.
q. 2. m. 26. n. 1. p. 148.
- Beneficiario ab aliquo dotatam, qualis du-
cens peccat, & teneatur restituere. q. 2.
m. 26. n. 2. p. 150.
- Beneficiario ab aliquo qui aliquid male ac-
cipit, cui restituet. q. 2. m. 26. n. 3.
ibidem.
- Beneficiarij debita an solvi possint ex debi-
tis eius non perceptis ante mortem. q. 2.
m. 26. n. 4. p. 151.
- Beneficiarios non esse liberos à legibus iu-
sticie, per dicta ipsius N. probatur. q. 2.
m. 27. n. 1. ibidem.
- Beneficiarij nec prohibito, nec ad pia posse
sunt

- Manet in b*onis*
- sunt testari de superfluis reddituum beneficiorum. q. 3. m. 1. n. 2. p. 154.
- Beneficiarij cur in vita possunt erogare superflua pauperibus, & non per ultimas voluntates, ratio apertissima, cuius iniuriantur multi errant. q. 3. m. 1. n. 2. p. 155.
- Beneficiarij minores Episcopis, etiam simplices, quae ratione non testantur. q. 3. m. 4. n. 3. p. 163.
- Beneficiarius etiam Episcopus, potest relinquere testando cui voluerit tantum quantum de patrimonialibus dedit gratioie. q. 3. m. 4. n. 3. p. 164.
- Beneficiarij diuina lege prohibentur testari de redditibus beneficij ad profana, humana vero ad pia. q. 3. m. 5. n. 1. ibid.
- Beneficiarij & laici impensa omnis inordinata, peccatum: sed ille clerici regulariter mortale, hac vero laici regulariter veniale. q. 3. m. vlt. n. 1. p. 178.
- Beneficiarij prodigalitas & auaritia qua parte peior quam laicorum. q. 3. m. vlt. n. 1. ibidem.
- Beneficiarij regularis impensa quo modo resarcienda. q. 3. m. vlt. n. 3. ibidem.
- Beneficiarij impensa quibus casibus iudicand. ordinata, & quibus censenda inordinata. q. 3. m. vlt. n. 3. ibidem.
- Beneficium aut Episcopatum idoneum relinquere ob. alium maioris redditus sine aliqua causa, peccatum est. q. 1. m. 76. n. 3. p. 97.
- Beneficium regulare nunquam facili colitur est, neque seculare regulari intulam, sed in Commendam sic. q. 1. m. 80. n. 4. p. 107. Tantum tamen auctoritatis habent Commendatarij, quam titulares. 108. & 109.
- Beneficia reguleria solis regularibus conferenda. q. 1. m. 56. n. 2. p. 73.
- Beneficij fructus dari ad pauperes sustentandos multis in locis ibom. affirmat. q. 2. m. 7. n. 5. p. 133.
- Bonū quod ob finem est tale, non est suapte natura malū. q. 1. m. 32. n. 1. pag. 36.
- Bona clericorum bona sunt pauperum. q. 1. m. 1. n. 2. p. 2.
- Bona donata Deo, non esse illius primitiū ut donata proximo, sunt illius, periculosa sum, contra Concilium Trident. nu. 9. p. 202.
- Bona extera via esse nostra. q. 1. m. 6. n. 3. p. 6.
- Bona que nullias sunt, posse occupari à qui bus suis, de quibus intelligendum est. q. 1. m. 17. m. 2. p. 16.
- Bonorum ecclesiasticorum quedam principaliiter deputata ministru, quedam aliis piis. q. 1. m. 20. n. 3. p. 17.
- Bona ecclesiastica iterum duplicitis generis. q. 1. m. 20. n. 4. ibidem.
- Bona patrimonialia clericorum quæ libera esse illæ, a sua laicis. q. 1. m. 22. n. 1. p. 18.
- Bona quæ sita ecclesiæ antequam conferantur beneficiariis non sunt eorum dispositioni subiecta. q. 1. m. 22. n. 2. p. 18 & 19. Et idem de bonis principaliis ad sustentanda pia, quam ministris deputatis, nisi & cat. nu. ibidem.
- Bona quæsi patrimonialia connumeranda potius patrimonialibus quam ecclesiasticis. q. 1. m. 22. n. 3. ibidem.
- Bona ex pensionibus quæ sita, an censeantur patrimonialia vel Ecclesiastica. q. 1. m. 23. n. 2. p. 20. & 21.
- Bona quæ sita ex pensionibus temporariis que in subsidium impensarum dantur Cardinalibus à Papa, censeantur patrimonialia. q. 1. m. 23. n. 2. ibidem.
- Bona ut censeantur ecclesiastica, non sufficit ut dentur ecclesiasticis ab ecclesiasticis de bonis ecclesiasticis. q. 1. m. 23. n. 3. p. 21.
- Bona quæ sita ratione actuum ecclesiasticorum etiæ de redditibus ecclesiasticis alia ratione quam iuri perpetui percipiendi redditus

- reditus ecclesiasticos, non censentur bona ecclesiastica. q. 1. m. 23. n. 5. ibid.
 Bonorum ecclesiasticorum verum dominum esse Christum Deum irresigabiliter teneendum. q. 1. m. 24. n. 1. p. 22.
 Bona omnia sacra sunt Dei, & omnia sacrorum sustentationi deputata sunt sacra; & qui ea furatur aut rapit, sacrilegus. q. 1. m. 24. n. 4. ibidem.
 Bona cur, & quo sensu dicuntur nullius, cum sint Dei. q. 1. m. 24. n. 5. p. 22.
 & 23.
 Bona ecclesiastica sunt Dei quo ad verum dominium, ecclesia & pratorum quo ad administrationem, pauperum & pitorum quo ad sustentationem. q. 1. m. 24. n. 8. p. 23. & n. 11. p. 24.
 Bona omnia ecclesia sacra, sicut consecrata benedictione altis sacrificiora; & quo sensu aliqua non sint in hominum commercio. q. 1. m. 24. n. 9. p. 24.
 Bona donata Deo fieri eius iure naturali, perinde ac alterius donata illi. q. 1. m. 24. n. 13. p. 25.
 Bona ecclesiastica esse Dei, & non ullius hominis Concilio Tridentino diffusum. q. 1. m. 24. n. 14. ibid.
 Bonis secundi generis quarta speciei vtendi facultas liberior facultate vtendi bonis primi generis: sed non adeo ut facultas vtendi patrimonialibus. q. 1. m. 25. n. 2. p. 26.
 Bona beneficiarum premortui denoluta in successorem, an sint primi generis, an secundi quartae speciei. q. 1. m. 26. n. 1. p. 27.
 Bona ecclesiastica subiecta esse oneri & modo, ut superflua prius operibus erogantur. q. 1. m. 27. n. 1. ibidem.
 Bona non esse data ecclesiasticis, ut primo genia diuitibus instaurantur; nec ut cognati augentur. q. 1. m. 27. n. 6. p. 30.
 Bona omnia ecclesiastica tam tempore apostolorum, quam postea donata, sunt eiusdem conditionis, quia sunt unum patrimonium Christi. q. 1. m. 74. n. 1. p. 92.
 Bona beneficiorum nouerum, non eximuntur onere antiquo eo solo quod supponatur aliquid novo. q. 1. m. 74. n. 4. ibid.
 Bona destinata immediatè pauperibus ad quem modum differant a deputatis immediate beneficiariis. q. 2. m. 24. n. 1. p. 147.
 Bona etiam immobilia comparata per beneficiorum ex redditibus beneficij non sunt ipso iure Ecclesia, nisi nomine ipsius querantur. q. 1. m. 37. n. 1. p. 39. et 40.
 Bona ecclesiastica esse vere Christi, & ex mente eius subiecta oneri tribuendi superflua pauperibus. q. 1. m. 38. n. 9. p. 46.
 Bona ecclesiastica esse Dei, esse dada pauperibus & non daturibus: ideoq; non esse equale libera atque Luca Concilium Trident. definit. q. 1. m. 38. n. 14. p. 49.
 Bonorum ecclesiasticorum impensa vanæ & profana, non idem mala quia prohibita; sed prohibita quia mala. q. 1. m. 38. n. 14. ibidem.
 Bonis in ecclesiasticis plus potest Christus, quam praetuli: sicut in bonis Cuiutatis plus potest illi quam decuriones. q. 1. m. 40. n. 4. p. 53.
 Bona ecclesiastica iusta de causa possunt concedi Litu. q. 1. m. 54. n. 3. p. 71.
 Bona ecclesiastica non esse iuste applicata ordinibus militaribus, male infertur ex sententia communii. q. 1. m. 58. n. 1. p. 78.
 Bona ecclesiastica sunt profana per alienationem iustum in Lituos, & iunc eorum redditus sunt adeo liberi ac aliorum profanorum. q. 1. m. 58. n. 2. p. 78.
 Bona empta rex redditibus ecclesiasticis fieri Ecclesia; empta vero ex patrimonialibus beneficiarum, non fieri eius necessario, infere non esse eiusdem ratione utroque. q. 1. m. 66. n. 1. p. 85.

Q. 2. Bona

Bona ecclesiastica qui dicit esse iure naturali diuino in opera pia dicata, cogitur sacerdoti, quod consuetudo impendendi ea in profana, est contra illud & inuidia. q. 1. m. 67. n. 1. p. 85. Quidquid inepte respodeat Aduersarius. n. 2. p. 86.

Bona ecclesiastica non solum intentione, sed etiam precepto, & traditione Christi, Apostolorum, & Ecclesia sunt operibus piis deputata. q. 1. m. 68. n. 1. p. 87.

Bonum publicum preferendum priuato. q. 1. m. 71. n. 2. p. 91.

Bonorum Ecclesia verus dominus est Christus non solum generali ratione, quia omnia sunt eius; sed etiam speciali: & ita beneficiarii sunt quidam eius procuratores. q. 3. m. 2. n. 1. p. 155.

Bona Ecclesia expresse, vel tacite oneris dandi superflua operibus piis subiecta. q. 3. m. 2. n. 4. p. 157.

Bulla S. D. N. P. V. Pontif. Max. in fine libri.

C.

Cesar Costa Archiepiscopus Campanus laudatus. n. 4. p. 190.

Cardinalatus est beneficium ecclesiasticum. q. 1. m. 23. n. 1. p. 20.

Cardinalis illustrissimus Vermiensis etiam ante purpuram, nomine Hosius, toti orbis clavisimis, Perrum Sotum felicissime contra Brentium defendit. q. 1. m. 38. n. 3. p. 43.

Christianae Ecclesia primitiva ei pretia bonorum dabant Apostoli ad sustentandos egenos. q. 1. m. 27. n. 2. p. 28.

Christum non esse minus liberalem nunc, quando est dilectissimus, quam cum esset pauperrimus. q. 1. m. 27. n. 5. p. 29.

Christi menti conformius, reliquae aliqua ex his que decenter insunt possunt in aliqua opera virtutum, quam insunere omnia in voluptatem, etiam honestam. q. 1. m. 30. n. 3. p. 33.

Clerici tria genera bonorum habent, scilicet patrimonialia, ecclesiastica, & quasi patrimonialia. q. 1. m. 21. n. 1. p. 18. Quantum ea differant. num. 2. ibidem.

Clericorum bona esse pauperum, ut intellegendum. q. 1. m. 27. n. 3. p. 28.

Clericorum aliqua mala impunita, permittit Ecclesia, licet ea non probet. nu. 13. p. 206.

Charitate sola obligatum ad aliquid, posse ad id compelli. q. 2. m. 6. n. 1. p. 129.

Charitatis lex ex aequo ligat laicos & clericos habentes superflua. q. 2. m. 10. n. 1. p. 138.

Commendatas militum religionum vera beneficia regularia esse. num. 14. & 15. p. 207.

Commendatarius cur vocatus Auctor. nu. 17. p. 210.

Commendatores ordinum militarium Hispanie habent Ecclesias separatas commendatas, que alius non conferuntur. n. 19. p. 214.

Commendatores S. Iacobi de Spata Calatrave, & Alcantare ac similes, sunt ecclesiastice personae. q. 1. m. 55. n. 1. p. 71.

Commendatores ordinum militarium S. Iacobi Calatrave Alcantare, & similes esse verè religiosos, latè probatur. q. 1. m. 56. n. 1. & seq. p. 73.

Commendatores preditii quotannis se expropriant. q. 1. m. 56. n. 3. p. 74.

Commendatores iniuste possidere bona ecclesiastica, non infertur ex sententia communii, cum contrarium potius inferatur. q. 1. m. 60. n. 1. p. 79. & 80.

Commendatores redditus suarum Commendatarum regularium male vel profanè ultra suam decentiam impendentes, peccare latè probatur. q. 1. m. 61. n. 1. p. 80.

Commodatores militarium ordinum equitatu

- parari clericis secularibus quoad bona temporalia, latè probatur. q. 1. m. 62. n. 1. & seq. p. 81.
- Commendatores ordinum militarium caueant ab assentatoribus contrareceptissim as sententias. q. 1. m. 63. n. 1. p. 82.
- Commendatarij profect perpendant periculum male insumenti suos redditus. q. 1. m. 83. n. 3. p. 116.
- Communio rerum, solet parere discordiam. q. 1. m. 41. n. 3. p. 56.
- Communi re potest quis rti ad usum deflatum inuito conforte. q. 1. m. 72. n. 2. p. 91.
- Concilium Trident. tacitè sensit beneficiariorum lege iustitia teneri ad dandum superflua p. superibus. q. 2. m. 7. n. 14. p. 136.
- Concilium Tridentinum quomodo tacitè sentit beneficiarios teneri ad restituenda male impensa. q. 2. m. 21. n. 1. p. 145.
- Consilia seruare secundum præparationem animi, & seruare mentaliter longè differunt. q. 1. m. 7. n. 4. p. 7.
- Confessarios & consultores beneficiariorum, que animaduertere oporteat ad absoluendum vel damnandum peccati mortiferi ob impensam reddituum suorum. q. 3. m. 14. & vlt. n. 1. p. 178.
- Consilia pro tempore quo ad sui obseruantiam ligant, præcepta sunt. q. 1. m. 7. n. 5. p. 7.
- Consiliorum contraria volens sine contemptu eorum non peccat. q. 1. m. 7. n. 6. ibidem.
- Consuetudo, ut beneficiario post mortem cedant fructus primi vel secundi anni, non infert posse illum de illis pro libito disponere. q. 1. m. 48. n. 2. p. 65.
- Consuetudo vt beneficiarij disponant in vita & morte de redditibus ecclesiasticis pro libito, nullib[us] genium esse videtur; & si esset, non valeret: nec hoc debet
- videri durum. q. 1. m. 50. n. 1. p. 67.
- Consuetudo vt legi deroget, debet esse majoris partis, q. 1. m. 50. n. 2. p. 68.
- Consuetudinem libere i. stanti de redditibus beneficiorum, non esse clericis in Italia, constat ex litteris multorum Roman. Pontificis recentiorum. q. 1. m. 50. n. 4. p. 68. & 69.
- Consuetudo beneficiorum disponendi ad libitum de redditibus, non est nota Papa, imd contraviam esse in Italia, ipsi Pontifices testantur. q. 1. m. 51. n. 2. p. 69.
- Consuetudinem disponendi ad libitum de redditibus beneficiorum nec esse, nec induci posse. q. 1. m. 53. n. 1. p. 70.
- Consuetudo non potest contra hanc conclusionem. q. 2. m. 22. n. 1. p. 146.
- Corona clericorum & monachorum quid significat. q. 1. m. 1. n. 4. p. 2.
- Concordia negligium, & afferentium consuetudine posse induci, vt beneficiarij testentur. q. 3. m. 5. n. 2. p. 165.
- Commendatores ordinum militarium non posse testari nisi ad hoc, & hoc modo. q. 3. m. 12. n. 1. p. 174. Et clausula Bullæ Pij V. per quam admittuntur militariis ordinibus, & quibusdam aliis facultates testandi, nu. eodem.
- Commendatoribus non licet ita primogenia sive maioratus testando instituere ac clericis secularibus. q. 3. m. 13. n. 1. p. 176.
- Consuetudo vt beneficiarij pro libito testentur de redditibus ecclesiasticis, nullib[us] est; & sicubi esset, non valeret. q. 3. m. 2. n. 3. p. 160. Quia contra legem naturalem esset. nu. 3.
- Constitutio interpretans, in terminis interpretata intelligenda. q. 3. m. 2. n. 7. p. 159.
- Consuetudo vt beneficiarius percipiat fructus unius, vel alterius anni post mortem,

Q 3 tem,

*Manet in b*is**
rem, v. sibi. q. 3. m. 3. n. 1. p. 160. Et quomodo intelligenda remissio, n. 2.
Consuetudo derogat legi, quatenus est humana, non quatenus est naturalis, vel diuin. q. 3. m. 3. n. 3. ibidem.

Consuetudo clericorum restandi ad libitum, a Papa non toleratur in Italia, nec alibi. q. 3. m. 3. n. 4. p. 161. Nec approbari potest ab illa potestate humana, cum esset contra diuinam auctoritatem, n. eodem. Consuetudo testandi etiam ad pia, non est in Hispania Episcopis: videtur autem esse inferioribus, que tam nec illi est in Italia, nec in multis partibus Gallie, sine facultate Episcoporum. q. 3. m. 3. n. 6. p. 162.

D.

Decentia statutus non est posita in precepto indivisiibili, sed habet latitudinem, alias maiorem, alias minorem. q. 1. m. 3. 2. n. 2. p. 36.

Decimas ante Lateranense Concilium laicis concessas, & alias quas principes habent, non posse iuste ab eis teneri, non inferri ex communis sententia, late probatur. q. 1. m. 64. n. 1. & seq. p. 83.

Decimorum fructus, bonaq; alia ecclesiastica iusta causa per Sedem apostolicam concedi possunt Laicis ita, ut eis tamen profani utantur. q. 1. m. 64. n. 2. ibidem. Quamuis Thomas, cui sua tribuit Aduersarius, expressè dixerit, ius percipiendi decimas non posse illis dari, q. ead. n. 3. 84.

Decima vel fructus beneficiorum, & alia bona ecclesiastica iuste data in solutum, vel in pretium damnorum impensarum, vel laborum subitorum, vel subeundorum nobilibus, vel aliis, libera esse videntur ab onere dandi superflua pauperibus, si cut erant bona perdita, vel damnificata,

impensa & pretium laborum, pro quibus sunt data. q. 1. m. 65. n. 1. ibidem. Licet non illa que alias ob causas conciduntur. q. 1. m. 65. n. 2. p. 85.

Decimam licer quo ad sustentationem necessariam ministrorum debeantur iure naturali diuino, tamen quo ad quotam debentur iure humano: & ideo Ecclesia iusta de causa posset illam angere, & diminuere. q. 1. m. 69. n. 1. p. 87.

Decima non debentur etiam si petantur, extante consuetudine prescripta ne soluantur. q. 1. m. 69. n. 2. p. 88.

Decimas, primitias, & alia innumera bona habent deputata Christiani cultui diuino, & pauperibus. q. 1. m. 75. n. 3. p. 95.

Decima, & alia bona ecclesiastica, onus pauperum aleotorum habent. q. 2. m. 7. n. 12. p. 135.

Didacu à Leyda, sive Conarruicias datus. q. 2. m. 38. n. 8. p. 45.

Dispositio secundum materiam intelligent. q. 3. m. 9. n. 2. p. 169.

Dispositio ad minuendum non operatur argumentum. q. 1. m. 41. n. 3. p. 56.

Dispensatio super voto paupertatis non est necessaria religioso quod testetur. q. 3. m. 11. n. 3. p. 172.

Divisionem bonorum ecclesiasticorum inter prelatos & capitula, & alios beneficiarios, non efficiere eos liberiores suarum partium dominos, quam erant prelati omnium ante divisionem, late & eundem probatum. q. 1. m. 41. n. 1. p. 56.

Divisio iustus titulus ad transferendum dominium illius speciei, qualis erat ante divisionem, non tamen alterius. q. 1. m. 42. n. 1. p. 60.

Divisio fructuum beneficij inter precessorem & successorem facienda est, vt sit inter ususfructuarium, & non vt sit inter maritum & uxorem facto diuinitio, assente.

INDEX.

- Contento iure communī. q. 2. m. 13. n. 1. p. 139. Licet in Hispania in Episcopatibus, etiam in aliis beneficiis aliquarum diocesum contra sit, nu. 4.
- Divisio fructuum inter fideicommissarium, & eum cui restituendum est fideicommissum, sit eodem modo quo inter dominū & usufructuarium. q. 2. m. 13. n. 2. p. 140.
- Divisio fructuum inter predecessorē & successorem in primogenio, facienda est, ut iner usufructuarium, & dominū. q. 2. m. 15. n. 2. p. 142.
- Divisio non omnis transfert dominium. n. 11. p. 204.
- Dominus suarum vestium, an esset Petrus post Apostolatum, non est vana quæstio, contra Aduersarium. q. 1. m. 12. n. 1. p. 10.
- Dominium bonorum temporalium, esse necessarium prælati omnibus, fas sum. q. 1. m. 13. n. 1. p. 11. Quia sufficit administratio. n. 2.
- Dominium immobilium rerum temporalium Ecclesiæ, penes prælatos eius esse, nullus Catholicus usq; ad Aduersarium dixit. q. 1. m. 13. n. 3. p. 12.
- Dominium rerum Ecclesiæ penes quem sit, consue tractatum hic, & insolenter alibi. q. 1. m. 18. n. 1. p. 16.
- Dominium rerum Ecclesiæ est apud Deum specialiter & priuatius. num. 26. p. 215.
- Dominium unius & eiusdem rei, non potest esse plurium in solidum, & non transit ipso iure in extremè egentem. q. 2. m. 4. n. 1. p. 128.
- Dominicus Sotus palinodiam tacitè canere videtur. q. 1. m. 38. n. 10. p. 46.
- Dominicus Sotus magna ordinis Domini cani gloria. q. 1. m. 39. n. 1. p. 50.
- Dominus Franciscus à Navarra stirpe Regia prognatus. q. 1. m. 41. n. 4. p. 57.
- Donatio beneficiorum ad pia antetraditionem valida. q. 1. m. 82. n. 4. p. 112.
- Donationes non omnes tempore mortis factæ ab ecclesiastici ius restandi non habentibus sunt, nec presumuntur fraudulente. q. 1. m. 82. n. 1. p. 111. & 112. & tribus modis firmantur. n. 3. ibidem.
- Donatio à Rege filio facta, valet etiam si non exprimit se in id potestatis plenitudine vti. q. 3. m. 7. n. 4. p. 168.
- Don Didacus Couarruias Praeses illustrissimus laudatus. n. 5. p. 198.
- Don Michael à Marañon licentiatus laudatus. n. 15. p. 209.

E.

- Ecclesiastici etiam Episcopi mensa simplici & apparatu paupere viantur. q. 1. m. 38. n. 11. p. 47.
- Ecclesiistarum prælati & Cuiitatū decuriones qualiter in hoc sunt pares, vel impares. q. 1. m. 40. n. 3. & 5. p. 52. & 53.
- Ecclesiistarum redditus non erant tempore S. Thomæ tam grandes sicut nunc: & cur Episcopatus Italiæ & Galliæ non sunt adeo opulentii ac Hispania. q. 1. m. 40. n. 6. p. 54.
- Ecclesia non sicut peccata eo solo, quod ex causa relinquit ea impenitentia. q. 1. m. 51. n. 1. & 3. p. 69.
- Ecclesiastico statu non repugnat bigamia nec irregularitas; licet ordini suscipiendo, vel eius usui obstat. q. 1. m. 57. n. 1. p. 77.
- Ecclesiastica persona sine ordine vlo esse potest. q. 1. m. 57. n. 2. p. 78.
- Ecclesiam errasse concedendo bona militibus ordinibus, nullatenus ex communi semetia infertur. q. 1. m. 59. n. 1. p. 79.
- Ecclesiastici redditus magri, quare minus boni eos habent, quam pauci vicini sufficiunt.

Q. 4 sufficiunt.

Manet in b

sufficientes. q.1. m.76. n.1. p.96.
 Eleemosynæ plurimi liberius datur quam
 redditus beneficij. q.1. m.34. n.2. p.38.
 Eleemosynarius cum facultate se alendire
 stituere debet pauperibus que vanè im-
 pendit, & talis est beneficiariu. q.2.
 m.7. n.11. p.134.
 Elogium verum, quod probatur alicuius di-
 cti, tribui potest etiam si non concipia-
 tur ab eo eisdem verbū. q.1. m.3. n.2.
 p.204.

Empta à clero nomine suo, non sunt Ec-
 desia, præsertim immediatè, & quoad
 professionem quod N. dixerat, num. xi.

p.204.

Epscopi qua ratione in Hispania non te-
 flantur. q.3. m.4. n.1. p.163.

Extra viagans Cum inter nonnullos. incantè
 ad hoc applicatur ab Adversario. q.1.
 m.15. n.1. p.13.

F.

Fæcta non presumuntur. q.1. m.41.
 n.2. p.56.

Falsa dicta ex undecimo argumento Adver-
 sariorum colliguntur. q.1. m.54. n.1. p.71.

Falsum est, communem sententiam conse-
 qui redditus ecclesiasticos, & bona unde
 illi redeunt nullatenus posse tribui laicis.
 q.1. m.54. n.2. ibidem.

Fide digni viri dicto credens, non peccat.
 q.1. m.3. n.3. p.4.

Finu precepti non est in precepto, nec mor-
 tificatio carni in precepto ieiunij ad ea
 precepti. q.1. m.73. n.2. p.92.

Franciscanos habere dominium rerum tem-
 poralium donatarum, ut illis vescantur
 & induantur, dicere est quiddam infor-
 lens. q.1. m.14. n.1. p.12.

Franciscus Turrianus magnum Societatis
Iesu ornamentum. n.4. p.190.

Erates minores de observantia soli, &

Cappuccini bodie, temporalium incapa-
 ces in communi. q.1. m.15. n.2. p.14.

Frater Michael Medina Laudatus. q.1.
 m.38. n.3. p.43.

Frater Alphonſus Maldonadus nomine, re-
 ipsa optimè donatus. q.1. m.84. n.1.
 p.122.

Fructus beneficiario post mortem cedentes,
 in quæ impendendi. q.1. m.48. n.2.
 p.65.

Furtum admittit, qui re aliena in aliud
 vsum quam concessum, vtitur, queſt. 2.
 m.7. n.5. p.133.

G.

Gloriam per iustitiam, & eius opera
 queri. n.27. p.219.

Gratia facta non expirat morte illam fa-
 cientes. q.3. m.8. n.1. p.168. & 169.

I.

Impenſa minor fit in victu, cum reliquie
 cedunt impendenti, & cat. q.1. m.30.
 n.4. p.33.

Indulgentia morte concedentis eam, non
 moritur. q.3. m.8. n.2. p.168.

Ingratitudine semper peccatum. q.1. m.82.
 n.6. p.113.

Intellectus illius dicti; Stultus non debet esse
 melioris conditionis quam sapiens. q.1.
 m.33. n.3. p.38.

Intellectus iurium, quibus significatur com-
 parata ex redditibus Ecclesia fieri ipso in-
 re eius. q.1. m.37. n.2. p.41.

Intellectus pulcher c. fin. de his que sunt à
 mai. par. cap. q.1. m.41. n.8. p.58.

Intellectus optimus c. Pernenit, de fideiis.
 q.1. m.46. n.2. p.63.

Intellectus nouus, & aptus c. Quod qui-
 busdam, de fideiis. q.1. m.47. n.1.
 p.65.

Intelle-

- Intellectus Extravagantis, Suscepit tit. Ne
fede vacante, inter communes. & de
elect. inter 10. XXII. q. 1. m. 48. n. 1. ibid.
Intellectus c. fin. de his quia sunt à mat.
par. cap. q. 1. m. 72. n. 1. p. 91.
Intellectus illius Pauli; Presbyteri qui be-
ne presunt, & cat. q. 1. m. 78. n. 4.
p. 103.
Intellectus c. Ad hac, de testam. q. 1. m. 81.
n. 2. p. 109.
Intellectus Concilij Trident. q. 2. m. 17.
n. 1. p. 143.
Intellectus c. Relatum 2. de testam. ab N.
datus, refellitur. q. 3. m. 2. n. 7. p. 158.
Interpretatio in dubio facienda ita, ut actus
valeat. q. 3. m. 7. n. 2. p. 167.
Iudicis sententia fundata in causa minus
sufficienti, sustentatur per aliam suffi-
cientem. q. 3. m. 7. n. 3. p. 167.
Injustitia legem infringens, peccat mortali-
ter; non autem infringens legem libera-
litatis. q. 1. m. 39. n. 2. p. 50.
Iure diuerso non est eadem res censenda.
q. 1. m. 74. n. 3. p. 93.
Injustitia speciali non tenetur, quicunque
per iudicem cogi potest. q. 2. m. 1. n. 2.
p. 125.
Injustitia vt maxima virtutum moralium.
n. 27. p. 216.
Injustitia specialis legem frangens, tenetur
semper ad restitutionem faciendam. q. 2.
m. 2. n. 1. p. 126.
Injustitia specialis debitum quātum differat
à debito aliarum virtutum. q. 2. m. 2.
n. 2. ibidem.
Injustitia specialis legem frangens, tenetur ad
restitutionem; non autem frangens cha-
ritatis legem. q. 2. m. 7. n. 6. p. 133.
Index fungens duplii potestate, presumi-
tur uti efficaciore. q. 3. m. 7. n. 3. p. 167.*
- L.
Aus in debitum finem relata, sancte
queri potest. q. 1. m. 5. n. 2. p. 5.
- Legale debitum multiplex, & que legalis
instituta pariat actionem, & que officiū
iudicis, & que neutrū, n. 23. p. 215.
Legem mentaliter feruare, quid: q. 1. m. 7.
n. 2. p. 7.
Lege naturali ad pacta, & onera tenemur.
q. 1. m. 34. n. 3. p. 38.
Legem naturalem & diuinam, qualis est
de sacrificando Deo, de puniendis deli-
ctis, & de consiendo presbytero, potest
iunare & determinare lex humana; cui
satisfaciens, satisfacit naturali. q. 1.
m. 67. n. 3. p. 86.
Legem naturalem non iuuat, sed destruit
lex humana, que contrarium eius quod
illa intendit, statuit. q. 1. m. 67. n. 4.
ibidem.
Legem nullā que iniurit equitate esse in-
justie non dixit Auctor nu. 20. p. 215.
Lege instituta non obligatur quicunque iudi-
cisco officio cogi potest, nu. 22. p. 217.
Leyes generales non solum vera & specialis
injustiae, sed etiam charitatis & aliarum
virtutum determinari possunt, in modo re-
ipsa determinata sunt legibus specialibus.
q. 2. m. 27. n. 2. p. 151.
Lege pactorum, quā naturalis est, obliga-
turetiam Pape, & Reges. q. 3. m. 2.
n. 4. p. 157.
Lex non obligat ad finem quem intendit,
sed ad illud quod in illū præcipit; nec le-
gis fine vel causa cessante, cessat lex. q. 1.
m. 68. n. 1. p. 87.
Lex secundum rationem & intentionem le-
gislatoris ligat. q. 1. m. 73. n. 1. p. 92.
Leyes de omnium virtutum actibus ferun-
tur, & ita tam de actibus virtutum Theolo-
garum, quam moralium, cardinalium,
& eis contributarum. q. 2. m. 1. n. 3.
p. 125.
Leyes de aliendis parentibus, vel liberis, no-
sunt leges iustitia specialis. q. 2. m. 2.
n. 2. p. 126.

Monet in bī

Lex que iubet succurrere patienti extrema, non est lex iustitiae specialis, sed charitatis, pietatis, misericordiae, vel iustitiae generalis. q.2.m.3.n.1.p.127.
 Lex subsidiaria regulariter parit actionem, quicquid N. dicat, nu.24.p.215.
 Liberalitas Christiana erga pauperes, maxima totius mundi nationum. q.1.m.1.n.3.p.2.
 Licentia eligendi Confessarium, non expirat morte illam concedentis. q.3.m.8.n.1.p.168.
 Licentia non residendi, morte concedentis non moritur. q.3.m.8.n.4.p.169.
 Ludolfus, & Dionysius magnum Cartusianorum ordinis decus. q.1.m.75.n.5.p.95.

M.

Mala sua parte natura, nullo fine bono sunt bona. q.1.m.32.n.4.p.37.
 mandatum morte mandantis re integra moritur. q.3.m.8.n.3.p.169.
 Mater N. splendide dotata redditibus ecclesiasticis, num.12.p.204.
 Materia superbiendi, ambiendi, & cat. tollendi. q.1.m.38.n.7.p.45.
 Maior pars non prejudicat minori, in rebus communibus ut in singulis, & cat. q.1.m.41.n.8.p.58.
 Monasterium sancte Marie à Paulari laudatum. q.1.m.78.n.2.p.102.
 Monachus factus Episcopus, non testatur. q.1.m.11.n.2.p.10.
 Monachus incapax beneficiorum temporaliuum, non autem spiritualium. q.1.m.11.n.4. ibidem.
 Monachus, & seruus in hoc pares. q.1.m.12.n.2.p.11.
 Monachus & seruus in hoc aequaliter; & vi hic domino, ita ille querit monasterio. q.1.m.14.n.2.p.13.
 Monachus, cum certum quid impendendum

designatur, potest largiri elemosynam de reliquatibus. q.1.m.30.n.6.p.34.
 Monachus, quicquid acquirit, monasterio, vel beneficio acquirit. q.3.m.11.n.1.p.172.
 Monasterium S. Crucis Comimbricensis omnium ordinis canonicorum regularium olim opulentissimum, nunc autem etiam reformatissimum q.1.m.41.n.4.p.57.
 Moniales tot debent excipi in monasterio, quot ali possunt de redditibus monasterij, & non plures. q.1.m.84.n.1.p.122.
 Moniales iusse suscipi possunt ultra eas, quae sustentari possunt de illius redditibus, modo deferant dotes sue sustentationi sufficietes. q.1.m.84.n.2.p.122.
 Mutationes dignitatum damonium, & mundus inquirendas nobis procurant. q.1.m.76.n.4.p.98.

N.

NArterhetorica captavit benevolentiam, falsa suggestendo. q.1.m.4.n.1.p.4.
 Necesitatem extremam patientis non fuit ipso iure ei necessaria, licet sint danda, & ab eo possint accipi. n.25.pag.215.
 Nobilitas, qua per religionem amittitur, & aliud esse nobilem, aliud nobili parente natum, &c. n.7.p.200.
 Nouitates, praeferim relaxantes mores, vietande. quest.1.m.38.n.4.p.44.

O.

Obligatus ad volendum facere, tenetur facere si potest. q.1.m.7.n.3.p.7.
 Officium iudicis nobile non est actio, & frequenter datur contra obligatum alia lege quam iustitia, num.22.p.215.
 Onus, & modum inducunt dictiones ut, ad, ob,

- ob, pro, in, ne, &cet. quæ addantur dispositionibus, quibus bona data sunt Ecclesiis. q. 1. m. 27. n. 7. p. 30.
- Opinorum varietate confundit veritatem diffundendam Aduersarius. q. 1. m. 19. n. 1. p. 17.
- Opinio communis, in quam consensus omnium catholicorum concurrit, periculose in materiis fidei & morum relinquitur. q. 1. m. 24. n. 2. p. 22.
- Opinio N. apud omnes ferè catholicos male audit. quest. 1. m. 38. n. 5. p. 44.
- P.
- P**apatus est beneficium ecclesiasticum. q. 1. m. 23. n. 1. p. 20.
- Papa non est verus rerum Ecclesie dominus, & consequenter nec alius Prelatus: & ratio quare aliquando eas alienat. q. 1. m. 24. n. 6. & 10. p. 23. & 24.
- Papa, licet nulli legi humana quò ad vim coactuum subiiciatur, tamen non permittit sibi usum opinionis N. q. 1. m. 38. n. 5. p. 44.
- Papa non solum laicorum, sed etiam clericorum peccata frequenter relinquit impunita. q. 1. m. 52. n. 1. p. 70.
- Papa per Papatum ab obedientia voto solvit, sed non definit esse religiosus. q. 1. m. 56. n. 5. p. 74.
- Papa super voto castitatis solemnii dispensare potest. q. 1. m. 56. n. 7. p. 75.
- Papa non potest iuste sine iusta causa deflata in unum usum plium, convertere in alium, & nunquam etiam sine iusta causa statuit, ut bona ecclesiastica in pios usus destinata, convertantur in profanos. q. 1. m. 70. n. 1. & seq. p. 89.
- Papa testari nequit. q. 1. m. 83. n. 3. p. 116. & latius infra, quest. 3. m. 2. p. 115.
- Papa legibus humanis exceptus, legi de no-
- testando pro libito, quomodo subiicitur. q. 3. m. 2. n. 8. p. 158.
- Papa, quanto difficultius potest facere facultatem testandi ad profana, quam ad pia. q. 3. m. 6. n. 1. p. 165.
- Papa, an & quomodo testari possit plusquam alij clerici. q. 3. m. 6. n. 2. p. 166.
- Papa dispensare potest cum iusta causa super voto substantia alimonachii. q. 3. m. 11. n. 2. p. 172.
- Paulus Manutius cum Aldo filio lauditus, n. 7. p. 200.
- Paupertatis à voto, nec Apostoli per apostolatum, nec monachi per Episcopatum absoluuntur. q. 1. m. 11. n. 1. p. 9.
- Pauperum appellatione in hac materia omnix pia contineri. q. 1. m. 28. n. 1. p. 31.
- Pauper de quaestis per eleemosynam, non tenetur plusquam alij diuites ad eam. n. 11. p. 204.
- Pauper ditatus iuste eleemosynis liberè ei factis, non tenetur ad eleemosynam lege iustitia, magis quam alius diues. q. 1. m. 34. n. 1. p. 38.
- Pauperibus nulla lege ita consultum, ac Christiana. q. 1. m. 75. n. 2. p. 95.
- Pauperes, qui à testamentario diligendi. q. 1. m. 77. n. 3. p. 99. & 100.
- Pauper est in hoc, cui pro sua decentia necessaria desunt. q. 1. m. 77. n. 4. p. 100.
- Pauper efficitur aliquis immiapatrua sine fratri felicitate. q. 1. m. 77. n. 5. ibid.
- Pauper liberius expendere potest quaestas per eleemosynam, quam beneficiarius quaestus per beneficium. q. 2. m. 25. n. 1. p. 147.
- Penitio non est soluenda ei, qui ante diem solutioni à Papa præfixū, moritur. q. 2. m. 16. n. 1. p. 143.
- Permitto duplex imputatis, & approbationis. q. 1. m. 51. n. 1. p. 69.
- Permitto duplex, altera que probat, altera que tantum non punit. Huius speciei effe

- Manet in b*i*
- esse illam, qua permittitur alicubi consuetudo clericorum testandi ad libitum,
& qua de causa. q.3.m.3.n.5.p.161.
Personam hominis est ecclesiastica, vel Luca,
q.1.m.55.n.1.p.71.
Petrus per Apostolatum non fuit solitus à paupertate. q.1.m.12.n.2.p.11.
Petrus Sotus magnum Dominicani ordinis ornamentum, q.1.m.38.n.3.p.43.
Pia opera, que radicitus definita & exemplis illustrata. q.1.m.29.n.1.p.31.
Pia quadam in se coram Deo, quae coram Indice sunt profana, & econtrario q.1.m.29.n.2.p.52.
Pietatis virtutis opera non dici pia in proposito. q.1.m.29.n.3.ibidem.
Pius Quintus Pontifex Max. sanctissimum, rarissimum, & admirabile parsimonia, modestia simplicis, & religiose mensa liberalitatisq; in pauperes exemplum. q.1.m.32.n.3.p.36.
Pium in usum datum non est commutandum in alium sine iusta causa; neq; cum illa sine Papa auctoritate. q.1.m.41.n.5.p.57.
Pius Quintus Papa mirificum hac in redditu exemplum. q.1.m.77.n.6.p.101.
Præcepta non posse seruari ab eo qui consilat mē, aliter non seruari, dure dictum. q.1.m.7.n.1.p.7.
Præcepta Decalogi sunt leges naturales, et consequenter præceptum de non furando. q.3.m.2.n.3.p.156. Quod multis modis infringitur. n.4. & 5. p.157.
Præcepta Decalogi sunt leges naturales, et iustitia. q.1.m.39.n.2.p.50.
Præceptum septimum Decalogi infringit, qui furatur, qui rapit, qui videntur re aliena in usum alium a concessu, qui patetum onus iniunctum non implet. q.1.m.39.n.3.p.51.
Prælatus quidam magnus huius conclusio- nū magnum dedit exemplum. q.1.
- m. 80. n. 1. p. 105.
Præsumptio omnis cessat in foro conscientie, & preualeat veritas. q.1.m.82.n.2.p.112.
Præcepta omnia Decalogi sunt iustitiae: sex quidem postrema veræ & specialis, quatuor vero prima partium potentialium eius. q.2.m.7.n.7.p.134.
Præiudicia, si èta interpretanda sint, ut aliquod contra ius commune operentur: dato tamen aliquo tali, quoad alia restringuntur. q.1.m.41.n.10.p.59.
Princeps regulariter non presumitur in dubio ut ipotesatis plenitudine, nisi cum alias actus non valeret. q.3.m.7.n.2.p.167.
Princeps respondens ad consultationem, secundum ius precedens videtur responder. q.1.m.46.n.3.p.64.
Primogenia omnia, siue maioratus sunt dignitates. q.2.m.15.n.2.p.142.
Præiudicium ita interpretandum, ut operetur aliquid contra ius commune; sed dato aliquo tali effectu restringendum, ne alia presertim maiora operentur. q.3.m.6.n.3.p.166.
Prodigalitas laicorum venialis, clericorum autem mortalis. q.2.m.19.n.2.p.144.
Proutentus item distributionum & alijs. q.1.m.79.n.5.p.105.
Puteum qui iuste spernit in suo, cum aliena iactura non intenta. q.1.m.5.n.3.p.5.
Pyrrhus Tarus laudatus. n.4.p.197.

R.

Ratiōnes N. enerue sunt contra contuminem de reliquis ex iis quae honeste impendi possunt. q.1.m.31.n.1.p.34. & 35.
Ratio efficax a nemine hactenus redditā, cur beneficiarius male vivens redditibus ecclie iusticie

clericis peccat mortaliter, non autem
habentes primogenia & maioratus. q.
1. m. 39. n. 1. p. 50.
Ratio vnicula legis habetur pro expressa. q. 2.
m. 21. n. 1. p. 145.
Reditus simplici d. scribendū, n. 6. p. 200.
Reditus tituli Cardinalatus sunt bona ec-
clesiastica. q. 1. m. 23. n. 1. p. 22.
Regula l. Boue. §. Hoc sermone ff. de
verb. quomodo intelligitur. q. 3. m. 9.
n. 3. p. 170.
Religiones militares esse verè religiones, &
eorum professores veros religiosos, gau-
derique priuilegio Canonis & fori. nu-
14. & 15. p. 203.
Religious milites non posse moraliter ser-
nare casitatem in Curia sui Magistri
durè dictum, n. 16. p. 209.
Religione de militari multa absurdia red-
det N. n. 14. p. 203.
Religionem militarem dicere non esse verā,
piaculum, & eius professorem habere
proprium, peius, n. 18. p. 213.
Religious habens beneficium ecclesiasticū,
tam latē potest impendere de suis redditis
bus, quam secularu de suis. q. 1. m. 10.
n. 2. p. 9.
Religioso ab aliquo posse auferri violenter
panes ei donatos, si non sunt sūti, male
infertur ab Aduersario. q. 1. m. 17. n.
1. p. 15.
Regularis omnis est persona ecclesiastica,
& gaudet priuilegio canonis, &c. q.
1. m. 55. n. 2. p. 71.
Religious, an testari possit cum Papa pri-
uilegio. q. 1. m. 2. n. 2.
Religioso cui iustum morale, ut concedatur
ultima voluntatis dispositio. q. 3. m. 2.
n. 5.
Religious verus est, quicunque tria sub-
stantialia vota in religione approbata
emittit, regularis item omni. q. 1. m.
56. n. 2. p. 73.

Religious ordo non debuit esse talis propter
solam facultatis contrabendi m. trimo-
num concessionem: neque propter trans-
gressiones eiu professorum. q. 1. m. 56.
n. 4. p. 74.
Religious verus non est, qui nō emitit tria
substantialia vota, licet aliquem viuen-
di modum ad religionem pertinentem
voueat. q. 1. m. 56. n. 6. p. 75.
Religiones ob religiosorum vitia non esse
damnandas. q. 1. m. 56. n. 8. p. 76.
Religious si, & quid dare potest de eo quod
parcius viuendo reliquum facit. q. 1.
m. 80. n. 6. p. 108.
Religious donare potest concessionem seu
consuetudine iusta. q. 1. m. 80. n. 7.
ibidem.
Remedium ordinarium utilius quam ex-
traordinarium. q. 1. m. 80. n. 3. p. 106.
Repetitionis inutilis N. & non Auctor car-
pendus. n. 10. p. 202.
Restituere tenetur quis ea qua extremæ
paties accepit, lapsi illius necessitatis ar-
ticulo, nisi & cat. q. 2. m. 4. n. 2. p. 128.
Restituere tenetur, qui ex communibus mi-
nus quam debet tribuit singularibus. q.
2. m. 7. n. 3. p. 132. Et qui onus vel
modum iniunctum non adimpler. n. 4.
ibidem.
Restituit quis debitor sibi, vt pauperi, n. 12.
p. 204.
Rex Hispanie qui superat omnes prela-
tos, excepto Papa, in redditibus ecclesiasti-
cis, potest de illis sustentare suum re-
gale decus; & quantum debeat absti-
nere à diffendendis illis in diuties, &
malos vissus. q. 1. m. 83. n. 1. p. 115.
Rex Philipus secundus Hispanie rex, tar-
de per Auctorem cognitus, tardius eius
heroica, ac rarissima virtutes cateris
gentibus agnita, parvumq; per indigenas
vulgata, que proprie sunt ei, vel in eo
maxime praeminent, sine assertatione
ylla

INDEX.

T.

Testandi consuetudine, quid Auctor
senserit. n. 5. p. 198.

Testandi facultas de redditibus ecclesiasticis
intelligitur ad vissus pios etiam, & ceter.
q. 3. m. 6. n. 3. p. 166.

Testamentum testantis per privilegium va-
let, nulla de tali privilegio facia mentio-
ne. q. 3. m. 7. n. 1. p. 167.

Testandi facultas non moritur morte illam
concedentis. q. 3. m. 8. n. 1. p. 168.

Testandi facultas non finitur per primum
testandi actum. q. 3. m. 9. n. 1. p. 169.

Testamento vel iure queritur ante mortem.
q. 3. m. 9. n. 4. p. 171.

Testari qui potest, potest codicillari, &
donare causa mortis. q. 3. m. 10. n. 1.
p. 171.

Testari multo minus potest religiosus, quam
clericus secularis. q. 3. m. 11. n. 1.
p. 172.

Thomas Aquinas pro communi esse opinio-
ne multis ostenditur. q. 1. m. 40. n. 1.
p. 52.

Thomas à communione non facile recessit, ca-
nones suscipit. q. 1. m. 40. n. 2. ibid.

Traditiones Apostolicae perinde ac divine
scrutae. q. 1. m. 38. n. 13. p. 48. item
q. 3. m. 2. n. 6. p. 158.

V.

Verba de primo actu tantum esse in-
telligenda, quomodo limitatur. q. 3.
m. 9. n. 3. p. 170.

Verbum redditus scribendum cum simplici, d.
q. 1. m. 2. n. 1. p. 3.

Vicarium potestate sibi tradita via debere,
iuxtam item tradentis. q. 1. m. 27. n.
4. p. 28.

Votum casitatis relaxari posse monacho,
non autem votum paupertatis. q. 1. m.
11. n. 3. p. 10.

Votum

Manet in b.

CAMBVRIN
in
SISTO PRINC
XIV VAR
Tec
E III
30/6:

Villa insinuantur ab auctore: quia id è
Repub. Christiana in publicum omnium
Regum & Regulorum exemplum esse
vixum est: paucis qua bello pacata, gestis,
temporaria & eterna gloria incompa-
rabilis digna, recensitus. q. 1. m. 83. n. 2.
p. 116.

Ridiculum esse, dicere Monachum non esse
dominum eorum quem edit, & vestit, ma-
lè ait Adversarius. q. 1. m. 16. n. 1. p. 14.
Rōcauallus monasteriorum illustre. q. 1. m. 41.
v. 4. p. 56.

S.

Sacrorum species tres, & rerum sacra-
rum quatuor. q. 1. m. 20. n. 1. p. 17.
Sacrarum verum species, & que, & quar-
tae specie duo genera, & aliae alias sacra-
tiores. q. 1. m. 25. n. 1. p. 26.

D. Samartinus Caruallai licentius Lau-
datus. n. 14. p. 207.

Sententia, Preceptum sine cognitione la-
tum moritur morte ferentis. q. 3. m. 8.
n. 3. pag. 169.

Servus non est dominus eorum quem conser-
vit, & vestit. q. 1. m. 14. n. 2. p. 13.

Similis similem querit. q. 1. vi. 74. n. 2.
p. 93.

Simonia frequenter admittitur a prelatis
in ingressu monasteriorum, similiter &
a subditis. q. 1. m. 84. n. 3. p. 124.

Soluens alij quid alij debet, non satisficit.
q. 1. m. 46. n. 1. p. 63.

Status perfectionis duplex, alter ad alios,
alter ad se perficiendum. q. 1. m. 9. n.
2. p. 8.

S. Thomas sapientia & sanctitatis pelagus,
dux cum primis auctori. q. 1. m. 20. n.
2. p. 17.

Stipendum nullus datur liberum ab onere
lardi superflua pauperibus; non au-
tem Episcopo, vel beneficiario pars de-
putata ei per divisionem. q. 1. m. 49.
n. 3. p. 66.

I N D E X.

Votum castitatis tam facile potest seruari,
ac preceptum sextum Decalogi extra
matrimonium. q. 1. m. 56. n. 9 pag.
76. & 77.

Votum circa solemne paupertatis, hac mul-
ta exorbitantia dixit N. n. 8. p. 201.

Votum solemne paupertatis tollit habilitatem
querendi dominium rerum temporalium,
non autem administrandi ea. q. 1. m.
10. n. 1. p. 9.

Votum paupertatis non tantum solemne,
sed etiam simplex, efficit ne vobis licet
aliquid sibi querere, vel quiesco uti pos-
sit. q. 1. m. 61. n. 2. p. 80.

Votum paupertatis simplex, non videtur
impedire acquisitionem rei, sicut nec
votum castitatis acquisitionem uxoris:

quamvis virumque impeditat usum iuris
quasisti. q. 1. m. 61. n. 3. p. 81.

Votum paupertatis non tantum solemne,
sed etiam simplex, facit illicitam volun-
tatem acquirendi temporalia eam vo-
uenti. q. 1. m. 62. n. 2. ibid.

Votum de aliquo dando alicui Ecclesiae, vel
altari, potest commutari per Papam si-
ne ullius consensu. q. 1. m. 71. n. 1. p. 90.

Usus & facultatem videntur lege humana
inueniunt, aliam esse à lege & facultate
videnti lege naturali. q. 1. m. 15. n. 3.
p. 14.

Ususfructus causalis quid? & quod is nul-
latus pertinere potest ad beneficium
in bonis beneficij. quest. 1. m. 36. n. 1.
p. 39.

F I N I S.

Manet in bi

CAMPVRIN
in
SACCO ETRUR
DU VARRE
Tent. de
E III
30/6:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN